

Johann Joachim Schoepffer

**Programma Quo Suo, Atque Inclyti Iuridici Ordinis Nomine Ad Dissertationem
Inauguralem ... Dn. Cornelii Verdunck Hamburgensis De Necessitate Consensus
Paterni, In Nuptiis Liberorum. Pro Consequendis Summis, In Utroque Iure,
Honoribus Et Privilegiis Die 28. April. Deo Annuente ... Invitat Johannes
Joachimus Schöpffer ... : [PP. d. 10. April A. M.DC.XCIIIX. Sub Sigillo Facult.
iuridicae.]**

Rostochi[i]: Wepplingius, [1698]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747419701>

Druck   Freier Zugang

K. K - 2 (38.)

6. 89/

1346

26

PROGRAMMA
QVO
SUO, ATQVE INCLYTI JURIDICI ORDINIS NOMINE
AD
DISSERTATIONEM IN AUGURALEM
VIRI
PRÆNOBILIS atq; DOCTISSIMI
DN. CORNELIUS VERDUNCK
HAMBURGENSIS

DE
NECESSITATE CON-
SENSUS PATERNI, IN
NUPTIIS LIBERORUM.

PRO CONSEQUENDIS SUMMIS, IN UTROQUE JURE,

HONORIBUS ET PRIVILEGIIS,

DIE 6. Decembris 1700. DEO ANNUENTE, HABENDAM

MAGNIFICUM DN. RECTOREM, NOBILISSIMUM ATq;

AMPLISSIMUM UTRIUSQUE REIPUL. SENATUM, CAETERO Sq; O-

MNES, OMNIUM ORDINUM, CIVES ACADEMICOS ET LITERA-

TOS, EORUMq; FAUTORES OBSERVANTER,

OFFICIOSEq; INVITAT

JOHANNES JOA-
CHIMUS Schöpffer

JUD. ET COD. FROE. DUCAL. COMES PALAT. CÆSAR.

CONSISTOR. DUCAL. ASSESSOR, ET HODIE FACULT.

JURID. DECANUS.

Rostochi Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

de praestantia iuris Romane.

Enerandas Roma-

nas Leges, divinitus, per orationum Principum promulgatas esse,
Pontifex Maximus Johannes VIII.
Can. 17. Cau. 16. qu. 3. testatur. Dignum nostris legibus elogium! quis
quis etiam Johannes ille VIII. fuerit.
Vid. Excell DN. D. Beermann. *Syn-*
tagm. dign. illistr. Diff. 16. Cap. 4.
§. 2. Collectum enim Jus-Roma-
nun, revisum, emendatum ac pro-

mulgatum est, à tali Imperatore, qui totus eo extendit curam,
ut jus antea confusum, in luculentam erigeret consonantiam, ut
ars esset bona & equil. i. pr. ff. d. 7. & 7. Nec spes Julianum fecellit,
tanta enim jus Romanum fulget & qvitate, ut ad quos populos ar-
ma Romana pertingere nunquam potuerunt, eo leges Romanæ,
sine vi utl, solā justitia suæ gloriâ triumphantes, pervenerint. To-
ta enim fere Europa, jus Romanum veneratur, atque ut commu-
ne jus adoptavit. Germania præcipue, ad finem vergente seculo
XV. & initio seculi XVI. hoc jus ut commune recepit Vid. Illu-
strem Dn. Strykium in usui moderno ff. premisso erudito discursu
prælimin. §. 24. seq. Ex quo tempore, ad nostram usq[ue] ætatem,
hujus juris Romani constans ac immota persistit autoritas, ut pal-
lam in hoc, & priori seculo, Juri Saxonico præripuerit, Mär-
chia enim Brandenburgensis, Ducatus Megapolitani, Brunsvicensis,
ac Pomeraniae repudium juri Saxonico miserunt, recepto jure civi-
li Romano. Imo in ipsa Saxonia qvicq[ue] id expresse mutatum non
est, id relinqvitur sub dispositione juris communis, hoc est, Romani
Excellent. Dn. Maurit in *Prefat erudit. Consil. prefixa, add. Cons.*
Chilon. 7.n. 10. Carpz. Dec. 288. n. 20. ibid. alleg. Nam in Imperio
Romano, simili modo, quo olim, per jus, per Excellentiam, intelli-
gitur Romanum. Qvo collimat Ordin. Judic. Aul. Tit. 7. qvan-
do præcipit: *Das das Corpus Juris Civilis & Canonici allezeit*
auff der Reichs-Hofräths-Zasel sehn solle/damit man sich derselben
gebrauchen

gebrauchen können. Cum ergo ex sententia Augustissimorum Imperiorum, Electorum, Principum ac Statuum, jus Romanum pro lege, norma ac regula servandum sit, sua sponte seqvitur, omnes imperii subditos præcise obligatos esse ad observantiam legum Romanarum, nisi lege posteriori vel consuetudine fuerint abrogatae, juxta illud Demosthenis int. 2. ff. d. Leg. ibi: Lex est, cui omnes obtemperare convenit, tam ob alia multa, cum vel maxime eo, quod omnis lex inventum ac munus Dei est. Autoritate namque nutuque legum docemur, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates, nostra tueri, ab alienis mentes, oculos, manus abstinere, ut loquitur Tullius Lib. 1. d. Orator. Leges enim sacra-tissimæ audiunt, quia constringunt hominum vitas, iisque prescribunt, quid sequendum, quidve fugiendum sit. Leges 9. C. d. Leg. Quæ sententia sacris ex ase conformis, ad Rom. 13. Verum quid si subditus, spreta legum autoritate, actum, contra legum pro-hibitionem celebret, an ipso jure hic actus nullus est? decisum hoc dubium ab Imperat. Theodos. & Valent. int. Non dubium 5. C. d. LL. ibi: ut ea, que lege fieri prohibentur, si fuerint facta, non solum iniuria, sed pro infectis etiam habeantur. Licet legislator fieri prohibuerit tantum, nec specialiter dixerit, inutile esse de-bere, quod factum est. Quæ verba eum adeo sint clara atque per-spicua, nullum ne minimum quidem dubium relinquare posse videtur, nisi his perspicuitatis ac certitudinis palmam dubiam red-debet. Interrum solenne axioma: Multa prohibentur fieri, que facta tolerantur. Seumulta ab initio fascilius impediuntur, quam si facta fuerint rescinduntur. Carpo. L. 2. def. 99. n. 11. vel ut verbis utar Innocentii, 3. cap. Quemadmodum 25. X. d. jure iur. in fin. Interdum con-tractum non dirimit, quod impedit contrahendum. Exemplo sint donationes inter conjuges, has enim Majores nostri inter virum & uxorem prohibuerunt, ne concordia pretio conciliari videtur, neve melior in paupertatem incideret, deterior vero ditionis fieret, ut loquitur Imperator Antoninus I. Hac Oratio 3. pr. ff. d. do-nat. inter vir. & uxor. Et adeo quidem donationes haec inter conjuges prohibentur, ut ne qualem pactum valeat, si in dotalibus instrumentis alter alteri promiserit, donationes, constante matri-monio

mōnio factas, non esse revocandas. Illud conuenire s. S. i. ff. d. p. 2.
dotal. adjecta ratione: quia hoc pacto jus civile impugnatur. Hac
tamen gravissima prohibitione non obstante, si conjux conjū-
gi quid donaverit, toleratur, & morte donantis confirmatur
l. Donationes 25. C. Gl. 32. §. 2. seq. ff. d. donat inter vir & uxor. Varia
hujus axiomatis occurunt exempla, in tute in testamento non
recte dato, sic curator testamento à patre non recte datur l. i. §. 3.
ff. d. confirm. tutor. si vero datus sit, à Magistratu confirmandus
est d. l. 6. ff. eod. Et Mulier liberis non recte testamentotuto-
rem dat. d. l. & l. 2 ff. d. t. sed si mater tutorem dederit, à Magistratu
confirmatur d. l. 2. Neque per epistolam, neque ex imperfecto
testamento tutorem recte dari, indubitate juris est, rescribit Imper.
Alexander l. Neque per epistolam 2. C. d. confirm. tutor. si tamen
pater in codicillis testamento non confirmatis dederit tutorem,
confirmatur à magistratu l. i. §. 1. ff. d. confirm. tut. Nec sen-
tentia sub conditione à judge ferenda. l. §. 5. ff. quando appelland:
sit Si tamen dicta fuerit, non rescinditur d. l. Nec ad tempus rele-
gatis bona auferenda sunt, sed reprehenduntur ejusmodi senten-
tiae l. Relegatorum 7. §. 4. ff. d. Interd. & relegat. sic tamen, ut non
infirmarentur sententiae, quae ita sunt prolatæ d. l. Ex quibus aliisq;
exemplis colligitur supra allegatum juris brocardicum: *Multa*
prohibentur fieri, quæ facta tolerantur. Insignis tamen ejus
reperitur abulus in materia matrimoniali. Hoē enim potissimum
moti statuunt, nuptias, in gradu, contra jus divinum, con-
tractas, non esse dissolvendas Beust. d. Connub. part. 2. qv. 52. Richt.
Dec. ii. n. 26. maximè si nolint separari Strv. Ex. 29. tb. 50. juxta
qvam opinionem, frater sororem, consummato matrimonio, ut
uxorem retinere posset, nec rescindendum fore matrimonium.
Sed malè; Incestus enim toties iteratur, quoties de novo con-
cumbunt, hinc rectius sentiunt Brunneim. in l. Eccl. L. 2. c. 16. §. 27.
ibid. Stryk. Brunneim. ad autb. Ex Complexu C. d. Incest. & inut.
n. 9. Farinac. Qv. 149. n. 144. ibid. longa serie allegati qvæ senten-
tiae ex jure civili confirmatur §. 12. l. d. Nupt. l. 4. C. d. Incest.
& inut. nupt. Jure Canonico hæc sententia extenditur usque
ad quartum gradum, ut non differatur devertiu sententia Cap. l.
X. d.

X.d. consanguin. Gaffn. Idem dicendum, licet frater & soror,
vel alii cognati jure divino prohibiti, ignorantes vinculum con-
sanguinitatis nuptias contrixerint L. Qui contra C. d. Incest.
intuit. ibi: si errore comperto, coniunctionem sine ulla proeratio-
natione diremerint. Contra tot, tantosque textus ergo nihil
operabitur illud dictum: *Multa ab initio facilius impediri, quam*
si facta fuerint rescindantur. Consentit nobiscum Frider. Bal-
duin. in cas. consc. lib. 4. Cap. 13. Gaf. 9. qui tamen in eo graviter
hallucinatur, quod contrahentes incestas nuptias graviter puni-
endos velit, etiam si in scelis hoc fecerint. Nisi Baldwin. intelligas
vel de incestuaria juris, vel de continuato concubitu, postquam pro-
pingvitatis certiores redditi sunt d.l. qui contra 4.C.d incest.

Simili colore, vel potius fuso, utuntur Doctores, statuendo:
Matrimonium sine consensu parentum contrahendum probiberi,
contradictum vero non rescindi; Qvod multa dicantur impedire
matrimonium contrahendum, quæ jam contractum non dissol-
vunt Carpz. L. 2. def. 60. n. 12. & P. 4. C. 20. d. 15. n. 4. Richter. Dec. 8.
n. 55. Verum quam inepte hoc axioma ad præsentem causam tra-
hatur, Paulus nos docet l. *Nuptiæ 2. ff. d. R.N.* ibi: *Nuptiæ NB*
confidere non possunt, nisi conseniant omnes, id est, qui cœunt,
quorumque in potestate sunt.

Nec jus Canonicum, in hac quæstione divortium facit à jure
civili, sed exesse cum eo conspirat, reqvirendo, in nuptiis libe-
rorum consensum eorum, in quorum potestate sunt. Papa Nicolaus
in c. *Nostrates 3. C. 30. qu. 5. add. C. Honorantur 13. C. 32. q. 2.* Qvod
præceptum canonicum, si quis transgressus fuerit, non matrimo-
nium, sed contubernium, imo stuprum, fornicationem, atque
adulterium iniisse censemur c. *Alioquin legitimum non sit 1. C. 30. qu. 5.*
Idem confirmat Papa Clemens in Decretalibus Cap. *Videatur 3. X*
qui matrim. accus. poss. ibi: si non interfuerint & consensum non
adhibuerint, sc. parentes secundum leges, NB nullum fiat matri-
monium. Qvibus verbis jus Romanum non tantum confir-
matur, sed expresse quoq; nullum declaratur matrimonium, sine
consensu parentum initum. Qui textus cum adeo sint perspicui,
non nisi inepte illud juris brocardum: *Multa prohibentur fieri*
qua facta non rescindantur, huic trahi potest, Lex enim 5. C. d.

(3)

L.L.

B

LL. nobis regulam exhibet, quod omnis actus contra legem prohibente magistris ipso iure nullus sit; ab hac regula non recedendum; nisi alia lex actu, si de facto, ut loquuntur, celebratus fit, sustineat. Quoties vero talis lex non reperitur, vel lex expressis verbis, ut in nostro casu, actum contra legis prohibitionem gestum, nullum declarat, toties actus nulla ratione sufficeri potest. Merito ergo in legum laqueos, incidunt liberi, qui sine parentum consensu, contra expressam legum prohibitionem, nuptias ineunt. arg. lult. s. 5. C. d. bon. qua ib. Nec puella virginitatis, ut damni irreparabilis iacturam objicere potest ad impedientiam matrimoniū illegitimè contracti, nullitatis declarationem, quæ sibi impunit, quod rei inestimabilis non majorem habuerit curam arg. Genes. c. 24. vers. ult. sine consensu enim parentum Amasio sui copiam facere non debebat. Quæ ergo virginalē claustrum, contra leges alicui aperiendum concessit, hac deditione turpissima, non præmium, sed gravissimam promeruit pœnam arg. l. Postimino 17. ff. d. captiv. ubi armis vieti si hostibus se dederint, legum beneficio indigni judicantur, quanto magis Legum beneficio indigna erit deflorata, quæ non vi vel armis coacta, sed studio ac dolose juveni, contra parentum prohibitionem & dissensum, se prostituit. Frustra ergo leges invocat foemina imprægnata, quæ contra leges committit, ut loquitur J. Gtus in l. Auxilium 37. in fin. ff. d. Minor. add. l. sancimus 15. C. de. Iudic. Multaque valde absurdæ ex hac sententia sequerentur, si concubitu illico patria eludi posset potestas; Liberis enim facultas daretur parentibus jus, ex patria potestate quæsitum, etiam invitis, foeda corporum commixtione extorquendi, cum alias potestatem in personas sibi subjectas illibatam esse oporteat, nec cuiquam hominum jus suum detrahi. S. 2. J. d. bis qui sui vel alien. ut ne princeps quidem alicui jus plenè quæsitum auferre possit l. 2. ff. d. bis qui sui vel al. l. 2. §. 23. C. d. Veretur encl. quod in specie de patria potestate in l. Nec avus 4. C. d. Emancipat. liber. rescribitur, quam absurdum vero esset, Principem non posse cogere parentes, ut liberos, de sua potestate dimittant d. l. 4. C. d. ematip. liberos vero ipsos, propria autoritate, contra §. fin. J. qu. mod. jus patr. pos. solo illicita, ac omni honestâ lege prohibita corporum conjunctione, patris jus interverte. e

vertere posse. Servus Romatus si a domino suo aufugiat, sui
furtum facere intelligitur L. Ancilla 60 ff. d. sart. l. i. C. d. serv. fu-
git. nec domini sui jus, ulla ratione, intervertere poterat, ne qui-
dem per usucacionem bonae fidei possessoris §. 2. J. d. Usucacion.
Quid aliud faciunt liberi, qui sine parentum consensu coeunt, quam
quod sui furtum faciant, ergo invitis parentibus, ex tam illicito
concubitu, nihil quicquam juris Parentibus detrahi oportet? Quid
pluribus illustrare supersedeo, cum Vir Praenobis atque
Doctissimus DN. CORNELIUS VERDUNCK. Iu Can-
dit hunc laborem, loco dissertationis Inauguralis executus sit.
Lucem hic candidatus noster, primo, Hamburgi, in cele-
berrimo illo inferioris Saxoniæ, in motio Imperii Romano
Germanici etiopio, die 17. Septembr. A. O. R. M. DC. LXXV.
adspexit, ac in memoriam sacri lavaci, patris sui dilectissimi præ-
noni in insignitus est. Patrem, adhuc superstitem, omni filiali ob-
sequio debitaque observantia, omnique honore veneratur Can-
didatus noster Virum Nobilissimum atque Amplissimum Dn Cor-
nelium Verdunck. Serenissimi ac potentissimi Electoris Branden-
burgici Commissarium bellicum, ac Veredariorum Præfectum.
Avum ex hoc Patre nactus est Virum Nobilissimum & maximè
strenuum Dn Jacobum Verdunck. Præfectum navis bellicæ, qui
Rei publicæ Venetæ strenuas præstit opera, contra Christiani
nominis infensissimum hostem Turcam, in gravissima, totoque
terrarum orbe celeberrima Candia expugnatione. Matre gavi-
sus est, Anna Lammers Molleys, foemina dum viveret, sui se-
xus virtutibus fulgidissima, quæ patre nata est Viro Nobilissimo
atque Amplissimo Dn. Lambert Lammers Molleys, Cursorum
publicorum Amstelodamensem præfecto gravissimo. Ho-
rum Parentum singulari cura, à primis incunabulis in timore
Domini educatus, ac privatæ Præceptorum curæ commissus est,
qui teneram ejus ætatem pietate, virtutibus, literisque imbuerunt.
In maturiori vero ætate Berolinum missus est, ut celeberrimas
Amplissimæ illius civitatis Scholas frequentaret, & cum in Schola
Berolinensi civica, in humanioribus non contempnendos fecisset pro-
fectus, ad Gymnasium Joachimicum translatus est, in quo ulteriori-
bus optimarum Artium studiis, à celeberrimo illius Gymnasii Re-
ctore DN. Vechnero enutritus est, talemque se exhibuit, qui en-
comio

temio à Viro p̄laudato dimissus sit, cuius concepta verba sunt:
Sed ex quo tempore, apud nos vixit, ita quidem vixit, ut
quod sibi ad literas excolendas constitutum esset tempus,
optimè impenderet, Preceptoribus suis dicto audientem,
se præberet, doctrina & discipline modestè se applicaret,
pravorum consortia, vitaret, & literis humanioribus, pro
virili, incumberet. His noster Candidatus ad altiora dimissus est.
Prima juris rudimenta in illustri Academia Francofurtensi po-
suit, prælucente Viro Consultissimo Amplissimo atq; Excellen-
tissimo Dn. Coccejo, Jcto eminentissimo, Fautore ac Compa-
tre nostro æstumatissimo, Primaq; legum elementa, præente Viro
Nobilissimo, atque Excellentissimo Dn. Fuchso, tunc in Francofur-
teni, Juris Professore Publico, nunc superioris Cameræ Judicariæ
Berolinensis Assessore, gravissimo, pertractavit. Tantorum Ctorum
præceptis instructus, ROSETUM HOC salutavit, continuaturus
studia laudabiliter inchoata, in quo Excellentissimos ac Consultis-
simos Juris Professores, publicè in omnibus Jurisprudentiæ partibus,
docentes, qva decet, hoc est, summa attentione, audivit. Cum ve-
ro intelligeret examen perpetuum memorie consulere, ac Judici-
um nimium quantum accuere, precibus me sollicitavit decentibus,
ut ei omnem Jurisprudentiæ partem, à capite ad calcem, singulis
diebus, alterà horā matutinā, alterà pomeridianā, privatā curā,
perpetuis examinibus, inculcarem; Qvi labor, Dei immortalis
favore, prosperrimos nauctus est successus, ut suorum studiorum fi-
duciā fretus, Amplissimæ Juridicæ Facultati nomen modestè daret. In-
stitutoqvè die 3 Novembr. Anno 1697. examine, ut vocant, rigoro-
so, dignus, omnium calculo, deprehensus est, qvi nomen inter Can-
didatos Juris mereretur, dignusq; qvi ad altiora adspiraret. Thema
Inaugurale consensu Amplissimæ Facultatis Juridicæ sibi elegit, præ-
sens inter Theologos ac Jctos fatis controversum, quod, publicè
placido eruditorum examini die 28 April exhibitus est. Hunc ergo
D.putationis actum, ut Magnificus Dn. Rector, Utriusqve Reipubl.
Proceres Excellentissimi, omnesq; Jurisprudentiæ fautores ac culto-
res, seqvestris gravioribus negotiis, sua præsentia illustrare
vēlint, summo studio & affectu rogo atque contendō.
PP. d. 10. April. A.M. DC.XCII X. Sub Sigillo Facult. Juridicæ.

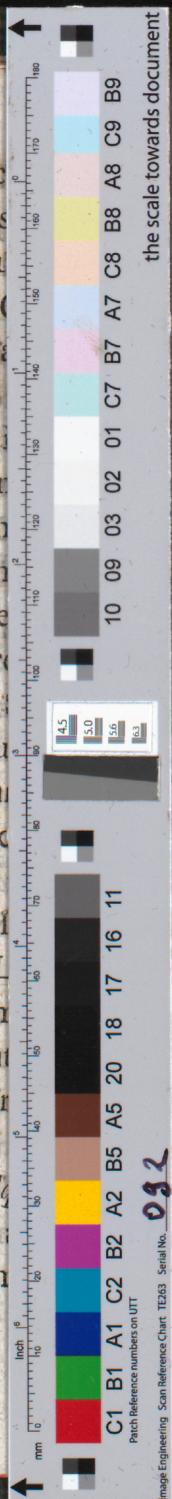

Vt igitur ad nostram redeamus de iure suo, quippe ex voluntate vel potius testamentarium et consignationem suarum rerum confidere et cauere intermisserat, l. 6. Cuius iniuria vero usumfructum in mariti testamento suo testamento imminuere studuerat.

Quam ob rem si quis omnino testamentum dixerit, erraret vehementer significat legem, universitati bonorum scriptam. Adeoque, si iuri conperire se subsistit. Quo nihil impedita capitula sua quaeque labore conciderent haeredi accrescant, vel alii cedant. duas nostrae neque impeditae nequum legitime conditum, subsistebant quingentos ioachimicos eius fidei haud diebantur.

Sed licebat filiae, cuius fauore excellens reperiebatur, iure suo non vti. Litteris haereditatem repudiare, bonaque omnes committentis voluntate, quam sequi magis gauerat, sibi vindicare. Neque, sola horum metuendum erat, animum pro haerede. Si eum quidem demum in l. 20. D. d. ad VLPIANVS dicit pro haerede se gerere, qui haeres, quod non tam facti sit, quam animo

B

a quidem
ris inuen-
titiarum
trebellian.
relictum
patris te-
mentum
relicta-
reperitur,
ria eius
vt vel
gitur vi-
te testa-
uatenus
on egre-
lo inua-
ra, ma-
s fidei-
se obli-
nsione,
clarari.
aeredit.
quasi
animo
esse